

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a členov senátu JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Moniky Kadlicovej v právnej veci žalobcu UPPSALA s.r.o., Tamaškovičova 17, 917 00 Trnava, IČO: 46 612 700, zastúpeného ... proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia - Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0376/99/2016 zo dňa 12.10.2016 jednohlasne takto

r o z h o d o l :

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Správnu žalobou doručenou súdu dňa 30.12.2016 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Nezákonnosť rozhodnutia

odôvodnil námietkami, ktoré v podstate korešpondujú s odvolacími námietkami uvedenými v správnom konaní. Žiadal, aby správny súd posúdil zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým tento zmenil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj (ďalej len prvostupňový správny orgán) tak, že žalobcovi ako účastníkovi konania podľa § 24 ods. 1 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) uložil peňažnú pokutu vo výške 3 000 eur (prvostupňovým správnym orgánom bola táto pokuta uložená vo výške 3 500 eur) pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1; § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3; § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1,2 a 4, § 8 ods. 1 písm. d) a § 8 ods. 4; § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1,2 a 4, § 9 písm. e) zákona o ochrane spotrebiteľa, a to pre porušenie povinnosti zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, pre porušenie zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, pre porušenie zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj pre porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v opísaní produktu ako „grátis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ alebo podobne, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 4 v spojení s bodom 20 prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a taktiež že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

2.

Y žalobných dôvodoch namietal, že zmluvné ustanovenia uvedené v jednotlivých zmluvách o poskytovaní služieb, týkajúce sa ukončenia zmluvného vzťahu spotrebiteľov so žalobcom nie sú v rozpore s ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka, nakoľko predmetné zákonné ustanovenie upravuje možnosť vypovedania zmluvy výlučne v prípade, ak možnosť a podmienky vypovedania zmluvy nie sú upravené v zákone alebo v zmluve. Poukázal na to, že účelom zákonného ustanovenia obsiahnutého v § 582 Obč. zákonníka je upraviť situáciu, keď v zmluve uzavretej na dobu neurčitú nie je dohodnutá žiadna výpovedná doba, a to z dôvodu, aby zmluvné strany neboli takýmto zmluvným vzťahom viazané „donekonečna“, bez možnosti jeho ukončenia. Uviedol, že toto nie je prípad zmluvného ustanovenia obsiahnutého v zmluve žalobcu, v ktorej je možnosť výpovede zmluvy, aj príslušná výpovedná doba upravená. V tejto súvislosti uviedol, že spotrebiteľom poskytol možnosť využívať služby za stanovenú cenu v prípade, ak sú ochotní byť v zmluvnom vzťahu po dobu najmenej jedného roka s možnosťou vypovedania zmluvy spôsobom stanoveným vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu (ďalej len VOP), s ktorými je každý spotrebiteľ oboznámený. Poukázal tiež na to, že vzhľadom k tomu, že cena za poskytované služby je výrazne ovplyvnená predovšetkým dobou trvania zmluvného vzťahu a možnosťou jeho vypovedania, pričom nepochybne ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a preto nemôže byť považovaná za

neprijateľnú. Ďalej ku konštatovaniu žalovaného, že žalobca v zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 7.2.2014 neuviedol FIT UP! štúdio, na ktorého služby sa mala tá - ktorá zmluva vzťahovať, keď podľa žalovaného žalobca nepostupoval v súlade so znením zmluvy, teda riadne, tak v zmysle bežnej praxe je spotrebiteľ oprávnený využívať služby žalobcu vo FIT UP! štúdiu, v ktorom došlo k uzavretiu zmluvy, pričom o tejto skutočnosti je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy informovaný. Okrem toho žiadny spotrebiteľ sa nestážoval, že by mu nebolo umožnené cvičiť v štúdiu, v ktorom mal pri uzatvorení zmluvy záujem cvičiť. Napriek tomu žalobca v tento nedostatok odstránil a v novších zmluvách so spotrebiteľmi už uvádza aj konkrétne FIT UP! štúdio, ktoré je spotrebiteľ oprávnený používať.

3.

V súvislosti s ďalším porušením povinností žalobcu - zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, v súvislosti s požiadavkou žalobcu, aby spotrebiteľ disponoval zriadeným účtom v banke a s tým súvisiacou povinnosťou uhrádzať cenu za služby prostredníctvom trvalého príkazu na prevod finančných prostriedkov z účtu v banke uviedol, že poskytovanie služieb zo strany žalobcu spotrebiteľom nebolo podmienené disponovaním bankového účtu zo strany spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ mohol uhrádzať platby za žalobcove služby aj iným spôsobom. Taktiež aj táto zmluvná podmienka - zriadenie trvalého príkazu na prevod finančných prostriedkov z účtu spotrebiteľa v banke na účet žalobcu sa v novších zmluvách žalobcu už nepoužíva.

4.

V súvislosti s ďalším porušením povinnosti zo strany žalobcu - zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, týkajúcej sa požiadavky žalobcu, aby spotrebiteľ zaplatil poplatok vo výške 7 eur za zaslanie každej písomnej upomienky v prípade omeškania dlžníka. Uviedol, že takúto požiadavku nepovažoval za neprijateľnú, pretože predmetný poplatok považuje za náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého „príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením“. Poukázal na to, že účelom predmetného ustanovenia v zmluve bolo pokryť režijné a paušálne náklady, ktorými sú poštovné, platy zamestnancov, cena energií, administratívne zabezpečenie, administratívny materiál, cena za vypracovanie vzorových výziev, vedenie evidencie platieb spotrebiteľov. Taktiež nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, podľa ktorej sa písomnosť považovala bez ďalšieho za doručенú spotrebiteľovi v tretí deň od jej uloženia na pošte, a to aj keď sa o jej uložení spotrebiteľ nedozvedel. Pokiaľ však spotrebiteľ, resp. adresát sa mal reálnu možnosť oboznámiť s písomnosťou už od okamihu, kedy bol upovedomený o skutočnosti, že písomnosť je uložená na pošte, tak už vtedy si písomnosť mohol vyzdvihnúť a oboznámiť sa s jej obsahom, a ak tak neurobil z vlastnej vôle a nie na základe objektívnej nemožnosti oboznámiť sa s obsahom písomnosti, tak fikcia doručenia je v súlade so zákonom. Okrem toho predmetná fikcia doručenia pôsobí voči oboom stranám za rovnakých podmienok, a preto tzv. fikcia doručenia by nemala byť považovaná za podmienku, ktorá zakladá „výraznú nerovnováhu vo vzťahu spotrebiteľ - poskytovateľ v neprospech spotrebiteľa“. Taktiež zmluvnú podmienku v zmysle ktorej je užívateľ služieb poskytovaných žalobcom oprávnený písomne vypovedať zmluvu najneskôr dva mesiace pre uplynutím prvého roku doby trvania zmluvy a následne po uplynutí prvého

roku doby trvania zmluvy vždy najneskôr pred uplynutím každého ďalšieho pol roka doby trvania zmluvy a následne po uplynutí prvého roku doby trvania zmluvy vždy najneskôr dva mesiace pred uplynutím každého ďalšieho pol roka doby trvania zmluvy, nepovažoval za neprijateľnú, pretože dĺžka trvania zmluvy sa týka hlavného predmetu plnenia zo zmluvy, na základe čoho sa v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka v tomto prípade nemôže jednať o neprijateľnú podmienku. Táto zmluvná podmienka bola zo strany žalovaného vyhodnotená ako neprijateľná z dôvodu, že požaduje od spotrebiteľa, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. V prípade, ak odstúpenie od zmluvy je v súvislosti s omeškaním s úhradou ceny za služby alebo iného peňažného záväzku užívateľa, nastupuje popri vyššie uvedenej zmluvnej podmienke (1) aj zmluvná pokuta (2) podľa bodu 5 VOP. Túto zmluvnú podmienku považoval žalovaný za neprijateľnú aj z dôvodu, že právo na odstúpenie od zmluvy umožňuje pri porušení zmluvných povinností iba žalobcovi, avšak právo obdobnej kvality spotrebiteľovi pri prípadnom porušení zmluvy žalobcom nepriznáva. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že účelom zmluvnej pokuty nie je len dosiahnuť náhradu vzniknutej škody žalobcu ale aj motivovanie spotrebiteľa, aby si riadne a včas plnil svoj hlavný záväzok z uzatvorenej zmluvy (zabezpečovacia funkcia plnenia hlavného zmluvného záväzku je všeobecne akceptovaným účelom ustanovení zmluvnej pokuty) a sankcionovanie spotrebiteľa v prípade nesplnenia si svojho hlavného záväzku zo zmluvy, čo vyplýva aj z ust. § 517 ods. 1 Obč. zákonníka. Taktiež v súvislosti s ďalšou zmluvnou podmienkou ustanovenou v bode 1 VOP. týkajúcej sa oprávnenia žalobcu jednostranne meniť VOP bez dôvodu dohodnutého v zmluve, nemal úmysel žalobca poškodzovať spotrebiteľa, ale toto ustanovenie bolo v zmluve uvedené z dôvodu prípadných zmien a vývoja legislatívy najmä v prospech spotrebiteľa. Okrem toho k takejto jednostrannej zmene VOP zo strany žalobcu nikdy v praxi nedošlo a predmetné ustanovenie sa nikdy neaplikovalo. Okrem toho v prípadoch keď sa zmluva menila, tak sa buď uzavrel dodatok k zmluve alebo zmenená zmluva platila len pre nových klientov s tým, že pokiaľ dovtedajší klient nesúhlasil so zmenou zmluvy, platila pre neho naďalej staršia, nezmenená verzia zmluvy.

5.

V súvislosti s ďalším porušením povinnosti zo strany žalobcu - zákazu používať nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v opísaní produktu ako „grátis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ alebo podobne, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 4 v spojení s prílohou č. 20 k zákonu o ochrane spotrebiteľa žalobca uviedol, že v prípade akcie prvého vstupu zdarma nemal v úmysle nejakým spôsobom zamaskovať text ohľadom podmienok vrátenia poplatku za predmetný vstup, nakoľko takým istým spôsobom sú v iných prípadoch uvádzané iné podmienky, ktoré naopak zvyšujú atraktivnosť príslušných ponúk. Znamená to, že každý spotrebiteľ mal pred vykonaním platby 10 eur k dispozícii všetky potrebné informácie o možnostiach vrátenia platby (a to zo samotnej internetovej stránky ako aj na základe informácií mu poskytnutých priamo v prevádzke žalobcu), a teda spotrebiteľ mal možnosť urobiť rozhodnutie slobodne a vážne, na základe všetkých vopred mu známych okolností, t.j. bez akéhokoľvek nátlaku a bez neprimeraných vplyvov.

6.

Vzhľadom k vyššie uvedeným žalobným dôvodom žiadal, aby správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko v jeho rozhodnutí boli

nesprávne interpretované niektoré zákonné ustanovenia, ktoré boli aj nesprávne aplikované, v dôsledku čoho vychádzalo napadnuté rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c) SSP), okrem toho v rozhodnutí chýbajú aj zákonné dôvody pre uloženie pokuty a tiež je potrebné považovať rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP). V prípade, že by nedošlo zo strany správneho súdu k zrušeniu rozhodnutia žalovaného tak žalobca alternatívne žiadal, aby súd v zmysle § 198 ods. 1 písm. b) SSP vyhlásil rozsudok, ktorým by došlo k upusteniu od uloženia sankcie, konkrétne od rozhodnutia žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 3 000 eur. Súčasne žalobca požadoval náhradu trov konania v celom rozsahu.

7.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 13.2.2017 žiadal správnu žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. V súvislosti s výkladom ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka uviedol, že sa pridrižiava argumentácie uvedenej v napadnutom rozhodnutí. Mal za to, že Občiansky zákonník ustanovuje všeobecnú výpovednú lehotu v prípade spotrebiteľskej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, tak ako to bolo aj v prípade oboch dotknutých zmlúv. Nemožno preto považovať za správny výklad žalobcu, podľa ktorého táto zákonná výpovedná lehota platí len v prípade, ak zo zmluvy alebo zo zákona nevyplýva iná lehota, pričom v zmluve možno dohodnúť ľubovoľne dĺžku výpovednej lehoty, ako to mu bol aj v danom prípade, keď žalobca stanovil výpovednú dobu jeden rok a následne šesť mesiacov. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že nie je možné pri spotrebiteľských zmluvách formulovaného typu, s vopred predtlačenými podmienkami uplatniť výklad, podľa ktorého uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka možno aplikovať iba v prípade, ak možnosť a podmienky vypovedania zmluvy nie sú upravené v zákone alebo v zmluve (ľubovoľne). Za tohto stavu by preto žalobca si mohol výpovedné lehoty v spotrebiteľskej zmluve uzavretej na dobu neurčitú stanovovať prakticky podľa svojej ľubovôle a výlučne vo svoj prospech. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ust. § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého „zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie“. V danom prípade bol žalobca postihovaný za skutočnosť, že v prípade dotknutých spotrebiteľov nedodrжал povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, s prihliadnutím na skutočnosť, že stanovenie výpovednej doby dlhšej ako ustanovuje Občiansky zákonník v ust. § 582 ods. 1 je neprijateľné, nakoľko ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa. Rovnako zmluvná podmienka, ktorá dávala žalobcovi základ k takémuto jednaniu je neprijateľná, ktorej stanovenie a uplatňovanie v praxi nemožno ospravedlniť ani stanovením nízkych cien zo strany žalobcu. V súvislosti s porušením povinnosti žalobcu, že tento neuviedol v zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 7.2.2014 FIT UP! štúdio, na ktorého služby sa mala tá ktorá zmluva vzťahovať, žalovaný uviedol, že žalobca nepostupoval v súlade so znením zmluvy, t.j. riadne. V tejto súvislosti uviedol, že pod riadnym poskytnutím služby sa rozumie poskytovanie služieb v súlade so zmluvne dohodnutými podmienkami ako aj v súlade so zákonnými požiadavkami, keď nerešpektovanie uvedeného zmluvného dojednaní žalobcom ako aj znenia ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka bolo správne kvalifikované ako konanie, ktorým žalobca nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorých umožňuje ich riadne použitie. Žalobca totiž vo svojich všeobecných obchodných podmienkach jasne

deklaroval, že FIT UP! štúdio uvedie priamo v zmluve, čo nedodržel.

8.

V súvislosti s porušením povinnosti žalobcu - zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez správneho dôvodu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že žiadny právny predpis nezaväzuje spotrebiteľa povinnosťou disponovať zriadením účtom v banke a s tým súvisiacou povinnosťou uhrádzať cenu za služby prostredníctvom trvalého príkazu na prevod finančných prostriedkov z účtu v banke a jeho zriadenie preukazovať tak ako to žalobca uvádzal vo všeobecných zmluvných podmienkach (užívateľ je povinný uhrádzať dohodnutú cenu za služby prostredníctvom trvalého príkazu na prevod finančných prostriedkov z účtu v banke resp. užívateľ je povinný poskytovateľovi preukázať zriadenie trvalého príkazu do piatich dní odo dňa uzavretia zmluvy, najneskôr však pri najbližšom vstupe do FIT UP! štúdia ...). Mal za to, že uvedeným konaním došlo zo strany žalobcu k ukladaniu povinnosti nad rámec zákona, bez právneho dôvodu a k porušeniu § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa.

9.

Pokiaľ ide o ďalšie porušenie povinnosti žalobcu - zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, a to v súvislosti s uhrádzaním poplatkov zo strany spotrebiteľa z titulu paušálnych nákladov spojených s upomienkou a tiež v súvislosti s doručovaním písomností žalobcom spotrebiteľovi, tak žalovaný považoval za neprijateľné a neprimerané požadovať od spotrebiteľa poplatok vo výške 7 eur za zaslanie každej písomnej upomienky v prípade omeškania dlžníka - a to za každé jednotlivé podanie dlžníka. Takúto zmluvnú podmienku treba považovať za neprimeranú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v zmysle generálnej klauzuly ustanovenej v § 53 ods. 1 Obč. zákonníka obchádzajúc v zmysel a cieľ § 121 ods. 3 v spojení s § 54 ods. 1 Obč. zákonníka. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými nie sú spotrebiteľovi poskytované nejaké protiplnenia. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že za poplatok za upomienku neexistuje zákonný nárok, a tento nemôže žalobcovi patriť v prípade, ak si uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie, pričom je nevyhnutné, aby sa poplatky uhrádzali za skutočne poskytnuté plnenia spotrebiteľovi a v jeho záujme. Taktiež aj zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala bez ďalšieho za doručенú spotrebiteľovi v tretí deň od uloženia na pošte, a to aj keď sa o jej uložení nedozvedel je potrebné považovať za neprijateľnú z dôvodu, že sa v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ust. § 45 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého prejav vôle vráťane písomností je účinný voči adresátovi od okamihu, keď sa dostane do jeho sféry dispozície. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala bez ďalšieho za doručенú spotrebiteľovi v tretí deň od uloženia na pošte, a to aj keď sa adresát o jej uložení z objektívnych dôvodov nedozvedel, by však takúto podmienku nespĺňala. Z judikatúry súdov SR a ČR vyplýva, že písomnosť sa dostane do sféry dispozície adresáta v okamihu, keď tento mal reálnu možnosť sa s písomnosťou oboznámiť. Znamená to, že žalobcom koncipovaná fikcia doručenia sa jednoznačne neprijateľným spôsobom odkláňa od platnej právnej úpravy Občianskeho zákona ako aj od ustálenej judikatúry v tejto oblasti. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa spôsobu a času vypovedania zmluvy, tak predmetnú podmienku je potrebné považovať za neprijateľnú podľa generálnej klauzuly v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka, nakoľko sa v

neprospech spotrebiteľa odchyľuje od všeobecnej úpravy podľa § 582 ods. 1 Obč. zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrt'roka. V danom prípade žalobca ako dodávateľ určil podmienku tak, že táto sa odchyľuje od znenia zákona v neprospech spotrebiteľa. Taktiež aj zmluvné podmienky týkajúce sa zmluvnej pokuty je potrebné považovať za neprijateľné z dôvodu, že právo na odstúpenie od zmluvy umožňuje pri porušení zmluvných povinností iba žalovanému, avšak právo obdobnej kvality spotrebiteľovi pri prípadnom porušení zmluvy žalobcom nepriznáva. Neprijateľnosť takto uvedenej zmluvnej podmienky vyplýva z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zákonníka, pretože od spotrebiteľa požaduje, v závislosti od žalobcom identifikovaného podstatného porušenia povinností užívateľa, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku, pričom neprijateľnosť danej zmluvnej podmienky podčiarkuje aj skutočnosť, že v prípade, ak odstúpenie od zmluvy je v súvislosti s omeškaním s úhradou ceny za služby alebo iného peňažného záväzku užívateľa, nastupuje popri vyššie uvedenej zmluvnej pokute aj zmluvná pokuta podľa bodu 5 VOP, v ktorom je uvedené: „v prípade omeškania užívateľa s úhradou ceny za služby, resp. akejkol'vek platby na základe zmluvy je poskytovateľ oprávnený uplatniť si voči užívateľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do zaplatenia“. Takúto podmienku je potrebné vyhodnotiť ako neprijateľnú, vznášajúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tiež aj podmienku, ktorou si predávajúci ako poskytovateľ služby stanovuje oprávnenie všeobecne zmluvné podmienky kedykoľvek bez dôvodu dohodnutého v zmluve meniť za neprijateľnú podľa § 53 ods. 4 písm. i) Obč. zákonníka, vznášajúcu značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa bez možnosti spotrebiteľa v prípade podstatnej zmeny zmluvných podmienok zo strany žalobcu od takejto zmluvy odstúpiť.

10.

V súvislosti s porušením povinností žalobcu - zákazu používať nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v opísaní produktu ako „grátis“, „zadarmo“, „bez poplatku“, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 4 v spojení s prílohou č. 20 k zákonu o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že takéto konanie žalobcu je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku, pretože klamlivou obchodnou praktikou je „opísanie produktu ako „grátis“, „zadarmo“, „bez poplatku“, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie“ taktiež informácia o osobitnej cenovej výhode - prvom vstupe zdarma bola spotrebiteľovi podaná takým spôsobom, že bolo veľkými písmenami napísané „PRVÝ VSTUP ZDARMA“, kde do popredia vystupovalo slovo „ZDARMA“, ktoré bolo uvedené výrazným bielym písmom na tmavofialovom podklade a zvolená najväčšia veľkosť písma (v porovnaní s ostatným textom), pričom následne bolo neporovnateľne menším bielym písmom na žltom podklade dopísaná dopĺňajúca informácia: „ak sa staneš členom do 14 dní odo dňa ako si vyskúšal FIT UP! a predložíš doklad o zaplatení, vrátime ti vstupný poplatok 10 eur“. Takýmto spôsobom uvedená informácia o osobitnej cenovej výhode - prvom vstupe zdarma možno považovať za taký spôsob, ktorý bol spôsobilý uviesť spotrebiteľa do omylu.

že prvý vstup je zdarma bez dodatočných podmienok a ovplyvniť tak spotrebiteľa v jeho rozhodovaní sa. Text, ktorý informoval o poplatku 10 eur za vstup bol uvedený najmenšou veľkosťou písma, pričom zvolená kombinácia farby písma s farbou pozadia spôsobovala, že text tejto dodatočnej informácie v poli skôr zanikal a bol prehliadnuteľný. Žalobca opísal (prezentoval) produkt - prvý vstup do fitnes štúdia ako „zdarma“, pričom tento v skutočnosti zdarma nebol, nakoľko vstupný poplatok bol 10 eur a vstup „zdarma“ bol podmienený založením členstva v stanovenej lehote, t.z. nutnosťou uzavrieť zmluvu o poskytovaní služieb s dobou trvania tejto zmluvy minimálnej jeden rok, inak bol spoplatnený vo výške 10 eur. Uvedením konaním došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 4 v spojení s bodom 20 prílohy č. 1 k zákonu o ochrane spotrebiteľa.

11.

Žalovaný orgán verejnej správy v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že postupoval v súlade s § 59 ods. 1 a 2 správneho poriadku, keď preskúmal prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že spotrebiteľ sa vo vzťahu k dodávateľovi v prípade spotrebiteľských zmlúv v danom prípade ocitol v nerovnom postavení. V tejto súvislosti uviedol, že všetky zmluvné podmienky zmluvy a VOP, ktoré boli predmetom vyhodnotenia, či už ako neprijateľné, resp. rozporné s ďalšími dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, boli vyhodnotené v nadväznosti na existujúcu právnu úpravu vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa, Občianskeho zákonníka ako aj judikatúry aplikovanej v obdobných veciach. Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie tak žalovaný konštatoval, že použil tzv. diskrečnú právomoc v rámci zákonného rámca (pokuta bola uložená vo výške 3 000 eur, pričom maximálne možno pokutu podľa § 24 ods. 1 uložiť do 66 400 eur a to pri opakovanom porušení povinností počas 12 mesiacov až do výšky 165 000 eur), pričom z tohto rámca žiadnym spôsobom nevybočil, inštitút správnej úvahy nezneužil a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom aj v časti uloženia sankcie zdôvodnil. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že prihliadal na charakter ako aj rozsah zisteného porušenia jednotlivých ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že v danom prípade bolo v zmluve o poskytovaní služby a všeobecných obchodných podmienkach vyhodnotených ako neprijateľných sedem zmluvných podmienok, ktoré boli spôsobilé vytvoriť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Správny orgán prihliadol pri určovaní výšky pokuty na obsah neprijateľných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Bolo prihliadnuté k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ust. § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Mal za to, že žalobca, ktorý určuje zmluvné podmienky, zneužil svoje zmluvné postavenie tým, že zakotvil do zmluvy a VOP podmienky, ktoré sa v neprospech spotrebiteľa odchyľujú od príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, a tak zhoršujú zmluvné postavenie spotrebiteľa a znižujú rozsah jeho práv. Pri určení výšky pokuty bolo prihliadané na charakter samotnej zmluvy a VOP ako súčasti spotrebiteľskej zmluvy, s ktorej ustanoveniami sa spotrebiteľ síce mohol oboznámiť vopred, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah. Pri určení výšky pokuty správny orgán zohľadnil charakter a spôsob konania žalobcu voči spotrebiteľom, keď využitím nekalej obchodnej praktiky deklaroval prvý vstup „zdarma“, pričom táto informácia nebola pravdivá. Vzhľadom k tomu, že inšpektormi SOI boli preukázateľne zistené nedostatky a porušenie povinností

stanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa, uloženie pokuty bolo v súlade s platnou úpravou, pričom pokuta bola uložená v dolnej hranici zákonnej sadzby v primeranej výške k charakteru protiprávneho konania a následkom porušenia povinností.

12.

Podľa § 6 ods. 1 zák.č. 162/2015 Z.z. správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP) správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánov dozoru, dohľadu a kontroly a obcí pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne

informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66.400 eur, za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000 eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve (písm. j)) ; požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (písm. k)).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13.

Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy a prvostupňového správneho orgánu, preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúcemu jeho vydaniu, následne postupom podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP nariadil vo veci pojednávanie na deň 26.2.2018 a dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná.

14.

Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu žalobných dôvodov (§ 134 ods. 1 SSP), pričom nezistil existenciu tzv. väd trestania uvedených v § 195 SSP, ktorá by správny súd oprávňovala preskúmať napadnuté rozhodnutie nad rozsah uplatnených žalobných dôvodov. Správny súd vychádzal zo skutkového a právneho stavu.

ktorý existoval v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP).

15.

Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade je rozhodnutie žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 3 000 eur za porušenie viacerých ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa zistil žalovaný, resp. prístupový správny orgán pri kontrole uskutočnenej dňa 12.5.2015 a dňa 18.6.2015 pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 603/2014, č. 713/2014, č. 164/2015, č. 212/2015, č. 211/2015, č. 219/2015, č. 220/2015, č. 223/2015, č. 230/2015 a č. 308/2015 a dospel k záveru, že žalobca upieral spotrebiteľom právo na ochranu ich ekonomických záujmov, upieral právo spotrebiteľom na ochranu pre neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách; nedodržiaval zákaz používať nekalé obchodné praktiky a agresívne obchodné praktiky. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Predmetom kontroly SOI je vykonávanie dozoru a zábezpeky nad dodržiavaním ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných právnych predpisov vymedzených v ust. § 2 zák.č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 128/2002 Z.z.), ktorý upravuje rozsah kontrolnej činnosti zverenej SOI ako orgánu kontroly vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Ustanovenia § 2 zák.č. 128/2002 Z.z. ako aj § 24 a § 20 zákona o ochrane spotrebiteľa, zverujú SOI dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených v zákone o ochrane spotrebiteľa, pričom jednou z týchto povinností predávajúceho je aj zabezpečenie ochrany spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v tom smere, aby neupieral spotrebiteľské práva v zmysle § 3 zákona. Jedným z práv spotrebiteľa je tiež právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. V súvislosti s týmto právom spotrebiteľa zákon o ochrane spotrebiteľa odkazuje priamo na § 52 až § 54 Obč. zákonníka, ktoré upravujú kritériá pre vyhodnotenie podmienky ako neprijateľnej. Rovnako SOI vykonáva dozor aj na dodržiavaním ďalších povinností upravených zákonom o ochrane spotrebiteľa ako napr. v zmysle § 4 ods. 1 písm. h), § 4 ods. 2 písm. a) ako aj zabezpečenie ochrany spotrebiteľa pred nekalými obchodnými praktikami v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 a nasl. zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s prílohou č. 1 k zákonu o ochrane spotrebiteľa. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka zavedená novelou - zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák.č. 40/1964 Zb., čo znamená, že ust. § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého „zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie“, toto ustanovenie je teda aktuálnejšie ako pôvodná úprava Občianskeho zákonníka týkajúca sa výpovednej lehoty zmlúv uzatvorených na dobu neurčitú.

16.

Podľa názoru správneho súdu žalovaný postupoval správne, keď žalobcu sankcioval za jednotlivé porušenia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa tak ako to bolo konštatované a zdôvodnené v napadnutom rozhodnutí, keď v prípade dotknutých

spotrebiteľov (č. 603/2014 a č. 220/2015) nedodržel povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, nakoľko stanovil výpovednú dobu dlhšiu ako je určená Občianskym zákonníkom v ust. § 582 ods. 1, pretože ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa. V prípade podnetu vedeného pod číslom 603/2014 bolo zistené, že spotrebiteľ uzavrel zmluvu o poskytovaní služieb č. 10005625 v marci 2014, t.j. ku koncu kalendárneho štvrt'roka, požadoval zrušenie tejto zmluvy zo zdravotných dôvodov, pričom vypovedal zmluvu v súlade s ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého účinky vypovedania predmetnej zmluvy nastali k 30.6.2014, avšak účastník konania nerešpektujúci účinky vypovedania zmluvy zaslal spotrebiteľovi list - odstúpenie od zmluvy o poskytovaní služieb a pred žalobnú výzvu na úhradu zo dňa 31.7.2014, ktorou odstúpil od predmetnej zmluvy a žiadal od spotrebiteľa uhradiť spolu 380,88 eur ako odplatu za služby v zmysle uzavretej zmluvy za obdobie od 1.3.2014 do 31.7.2014. ďalej zmluvnú pokutu 1 z titulu odstúpenia od zmluvy a zmluvnú pokutu 2 a poplatok za upomienky, čím jednoznačne nepostupoval v súlade so znením predmetného ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda riadne. Taktiež pri prešetroaní spotrebiteľského podania vedeného pod číslom 220/2015 bolo zistené, že spotrebiteľ, ktorý podal uvedený podnet dňa 22.12.2013 uzavrel zmluvu o poskytovaní služieb č. 20001370 (členstvo bolo z dôvodu štúdia spotrebiteľa v zahraničí prerušené od 1.2.2014 do 30.6.2014) a listom zo dňa 5.9.2014, t.j. ku koncu tretieho kalendárneho štvrt'roka žiadal o zrušenie členstva. Napriek tejto skutočnosti možno konštatovať, že spotrebiteľ vypovedal zmluvu v súlade s ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého účinky vypovedania predmetnej zmluvy nastali k 31.12.2014, keď žalobca výpoveď spotrebiteľa akceptoval, avšak nerešpektoval účinky vypovedania zmluvy podľa ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka, ale až k dátumu 30.6.2015, čím nepostupoval v súlade so znením tohto ustanovenia, a teda riadne. V tejto súvislosti správny súd uvádza, že je potrebné poukázať na podstatné skutočnosti, týkajúce sa podstatného rozdielu medzi výpoveďou a odstúpením od zmluvy. Výpoveď zmluvy má podobné črty ako odstúpenie od zmluvy. Výpoveď má s odstúpením od zmluvy spoločné to, že v oboch prípadoch ide o jednostranné ukončenie záväzkového vzťahu. Podstatný rozdiel medzi nimi v tom, že kým odstúpenie od zmluvy má právne účinky od začiatku (ex tunc), výpoveď má právne následky od momentu právnych účinkov výpovede (ex munc). Ďalším porušením povinnosti zo strany žalobcu, ktoré možno subsumovať pod ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa je, že žalobca neuviedol v zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 7.2.2014 a zo dňa 31.8.2013 FIT UP! štúdio, na ktorého služby sa mala tá ktorá zmluva vzťahovať, čím nepostupoval v súlade so znením zmluvy, t.j. riadne. Pod riadnym poskytnutím služby sa rozumie poskytovanie služieb v súlade so zmluvne dohodnutými podmienkami ako aj v súlade so zákonnými požiadavkami, nerešpektovanie uvedeného zmluvného dojednania žalobcom ako aj znenia ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka bolo správne kvalifikované ako konanie, ktorým žalobca nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Žalobca totiž vo svojich VOP jasne deklaroval, že FIT UP! štúdio uvedie priamo v zmluve, čo bez akýchkoľvek pochybností nedodržel. Znamená to, že podmienky, ktoré boli stanovené poskytovateľom služieb, najmä pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy (v zmluve bolo uvedené, že zmluvné strany uzatvárajú túto zmluvu na dobu neurčitú, najmenej však na obdobie jedného roka odo dňa jej uzatvorenia s viazanosťou dohodnutej v tejto zmluve) sú nezrozumiteľné, neurčité a stanovené jednoznačne v prospech poskytovateľa služieb a nekorešpondujú s úpravou uvedenou v Občianskom zákonníku. Taktiež aj ďalšie zmluvné podmienky žalobcu

(požiadavka žalobcu disponovať zriadeným účtom v banke a s tým súvisiacou povinnosťou uhrádzať cenu za služby prostredníctvom trvalého príkazu, požiadavka žalobcu požadovať od spotrebiteľa poplatok vo výške 7 eur za zaslanie každej písomnej upomienky v prípade omeškania dlžníka, považovanie písomností adresovaných spotrebiteľovi za doručené v tretí deň od jej uloženia na pošte, a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel, oprávnenie poskytovateľa služieb kedykoľvek jednostranne meniť VOP atď.), je potrebné považovať ako neprijateľné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi, formulované jednoznačne v prospech poskytovateľa služieb a ktoré nekorešpondujú s úpravou uvedenou v Občianskom zákonníku, a to § 54 ods.1 Obč. zákonníka. Zmluvné podmienky koncipované v rámci predformulovanej štandardnej zmluvy spotrebiteľa nezaväzujú, pokiaľ sú formulované nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o tzv. jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany spotrebiteľa pri predformulovaných štandardných zmluvách (viď. rozsudok KS v Prešove z 8. októbra 2014 sp. zn. 14 Co/5/2014). V opačnom prípade by sa potom spotrebiteľ dostal do výrazne nevyváženej pozície v právach a povinnostiach zmluvných strán. V tejto súvislosti správny súd uvádza, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa preto nemôžu odchýliť od znenia ust. § 54 ods. 1 Obč. zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo nastalo najmä v prípade dania výpovede zmluvy zo strany spotrebiteľa, ktorú síce žalobca ako poskytovateľ služieb akceptoval, ale nerešpektoval účinky vypovedania zmluvy v súlade so znením ust. § 582 ods. 1 Obč. zákonníka, keď žalobca stanovil dlhšiu výpovednú dobu. V súvislosti s porušením povinnosti žalobcu - zákazu používať nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v opísaní produktu ako „grátis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ ako aj na internetovej stránke žalobcu zverejnená informácia dňa 3.2.2015 v časti ceny veľkým písmenami napísané „PRVÝ VSTUP ZDARMA“, kde do popredia vystupovalo slovo „ZDARMA“, ktoré bolo uvedené výrazným veľkým bielym písmom na tmavofialovom podklade a zvolená najväčšia veľkosť písma (v porovnaní s ostatným textom), pričom následne bola neporovnateľne menším bielym písmom na žltom podklade dopísaná doplnujúca informácia: „ak sa staneš členom do 14 dní odo dňa ako si vyskúšal FIT UP! a predložíš doklad o zaplatení, vrátíme ti vstupný poplatok 10 eur“, zrejme upútali spotrebiteľa nielen obsahom informácie, ale práve farbou a danou veľkosťou písma, pričom takouto formou podaná informácia bola prezentovaná ako „Prvý vstup do fitnes štúdia zdarma“, pričom tento v skutočnosti zdarma nebol, nakoľko vstupný poplatok bol 10 eur a vstup „ZDARMA“ bol podmienený založením členstva v stanovenej lehote, t.z. nutnosťou uzavrieť zmluvu o poskytovaní služby s dobou trvania tejto zmluvy minimálne jeden rok, inak bol spoplatnený vo výške 10 eur. Možno preto konštatovať, že týmto konaním žalobcu došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 4 v spojení s bodom 20 prílohy č. 1 k zákonu o ochrane spotrebiteľa. Táto obchodná praktika použitá žalobcom nielen teoreticky, ale aj reálne uviedla spotrebiteľov do omylu o cene za poskytnutú službu.

17.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, tak táto je taktiež nedôvodná, nakoľko správne orgány v danom prípade riadne popísali priebeh a spôsob konania žalobcu, presne konkretizovali k akým porušeniam povinností zo strany žalobcu došlo, náležitým spôsobom boli jednotlivé porušenia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa zdôvodnené, a to aj v časti výšky

uloženej sankcie.

18.

V súvislosti s prvostupňovým rozhodnutím posudzoval správny súd v rozsahu žalobných dôvodov aj odôvodnenie výšky uloženej pokuty. Je nesporné, že rozhodnutie o výške pokuty je vecou správnej úvahy orgánu verejnej správy. Správnu úvahu môžeme charakterizovať ako myšlienkový proces, v rámci ktorého orgán verejnej správy zvažuje na účely rozhodnutia o výške pokuty závažnosť porušenia právnych predpisov protiprávnym konaním, jeho následky, dobu protiprávnosti, zohľadňujú sa prítahujúce okolnosti, medzi ktoré nepochybne patrí opakované porušenie povinností, rovnako tiež poľahčujúce okolnosti a to za účelom naplnenia tak represívnej ako aj preventívnej funkcie sankcie. Žalovaný orgán verejnej správy v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave svoje rozhodnutie ohľadne výšky uloženej pokuty zákonne a vecne odôvodnil, s ktorým konštatovaním sa správny súd stotožňuje a vzhľadom k tomu, že žalobca odstránil vytknuté nedostatky v novších zmluvách so spotrebiteľmi, žalovaný ako odvolací správny orgán znížil prvostupňovým správnym orgánom uloženú sankciu zo sumy 3 500 eur na 3 000 eur. V danom prípade je nepochybné, že zo strany žalobcu došlo k viacerým porušeniam povinností v rozsahu ako mu boli kladené za vinu v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu. Tiež je možné konštatovať, že pokuta bola uložená žalobcovi v súlade s ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď dolná hranica síce nie je zákonom stanovená, avšak pokutu je možné uložiť až do výšky 66 400 eur a pri opakovanom porušení povinností počas 12 mesiacov až do výšky 165 000 eur, v predmetnej veci bola žalobcovi uložená v dolnej hranici zákonnej sadzby. Podľa názoru správneho súdu odôvodnenie výšky pokuty zodpovedá požiadavkám, ktoré sú kladené na odôvodnenie rozhodnutia, ktorým orgán verejnej správy ukladá sankcie za protiprávne konanie.

19.

Z vyššie uvedených dôvodov správny súd žalobné dôvody vyhodnotil za nedôvodné. Podľa názoru správneho súdu konajúce orgány verejnej správy náležite zistili skutkový stav veci, napadnuté rozhodnutie je riadne odôvodnené, pričom žalovaný reagoval na všetky odvolacie námietky žalobcu a napadnuté rozhodnutie taktiež obsahuje všetky náležitosti, ktoré správny poriadok pre rozhodnutia vyžaduje.

20.

O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nevzhliadol dôvod na to, že ich možno spravodlivo požadovať a navyše obsahom súdneho spisu má správny súd súčasne preukázané, že žalovanému ani žiadne trov konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia; údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené; opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"); návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Trnave dňa 26. februára 2018

JUDr. Ľubomír Bundzel
predseda senátu

JUDr. Róbert Foltán
člen senátu

Mgr. Monika Kadlicová
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...

